

povinnostem dle smíru dosud nedostál. Ve věci samé nelze však rozhodnouti, poněvadž nejsou dosud zjištěny všechny skutečnosti, jež jest při správném použití zákona položiti za základ rozhodnutí. Není dosud spolehlivě zjištěno, zda bylo narovnání učiněno mezi obžalovaným a osobou k zastupování obce povolanou, a zda bylo toto narovnání, jež nespadá do rámce běžné správy obecního jmění, obecním zastupitelstvem řádně schváleno a kdy se tak stalo, není dále zjištěno, zda se finanční komise neodvolala z usnesení obecního zastupitelstva (§ 9, odstavec třetí zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 sb. z. a n.) a zda nebylo jejímu odvolání vyhověno, a není úplně spolehlivě na jisto postaveno, zda v dluhu 12.192 Kč, o němž narovnání se zmiňuje, jest skutečně obsažena též zpronevěřená částka 8955 Kč 97 h.

Čís. 1970.

Není zmatkem čís. 1 ani 3 Šu 344 tr. ř., byl-li při porotním hlavním přeličení čten zápis o místním ohledání, předsevzatém předsedou hlavního přeličení po té, když byla obžaloba již právoplatnou (§ 254 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 30. dubna 1925, Zm I 757/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudků krajského jako porotního soudu v Plzni ze dne 22. října 1924, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem loupežné vraždy podle §§ 134 a 135 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Stížnost dovolává se důvodu zmatečnosti čís. 1 Šu 344 tr. ř. Uplatňuje, že obžalovaný a jeho obhájce souhlasili s přečtením protokolu o místním ohledání, tvrdí však, že obhájci nebylo známo a také prý ze čtení protokolu nevyplývalo, že komisi předsevzal sám předseda porotního soudu. Teprve po rozsudku při studování spisů za účelem provedení zmatečnou stížnosti seznal prý obhájce, že týž soudce, který předsedal porotnímu přeličení, provedl místní ohledání. Tento postup předsedův zakládá prý zmatečnost; předseda byl sice dle Šu 224 tr. ř. oprávněn před hlavním přeličením místní ohledání »zaříditi«, nesměl je však provést sám, nýbrž měl je dáti provést buď vyšetřujícím nebo dožádaným soudcem. Poněvadž se tak nezachoval, vmísil se do úkonů vyšetřujícího soudce a dlužno ho proto ve smyslu druhého odstavce Šu 68 tr. ř. považovati za vyloučeného z rozhodování. Stížnost je bezdůvodna. Dne 11. října 1924, kdy provedeno bylo místní ohledání, bylo přípravné vyšetřování formelně i materiálně skončeno, obžalovaný dán právoplatně v obžalobu a bylo již nařízeno porotní přeličení. Podle Šu 254 tr. ř. jest předseda hlavního přeličení podle své diskreční moci oprávněn mimo jiná opatření, tam uvedená, předsevzati též buď se soudem ohledání, nebo vyslati za tím účelem člena soudu, jenž má o tom

podati zprávu. Nepříčí se tudíž tomuto ustanovení, předsevzme-li místo jiného člena soudu ohledání sám a podá-li o tom, jako se stalo v tomto případě, zprávu soudu předložením zápisu o ohledání, jenž byl u hlavního přelíčení přečten. Nejde proto o žádný dle zákona neplatný úkon přípravného vyhledávání nebo vyšetřování a nemohlo tudíž přečtení zápisu o předsevzatém ohledání místa předsedou hlavního líčení založiti zmatek podle čís. 3 řu 344 tr. ř., to tím méně, že stěžovatel ani jeho obhájce proti čtení jeho se dle protokolu o hlavním líčení neohradili; kdy se dozvěděli o tom, že předseda hlavního líčení předseval sám místní ohledání, je za těchto okolností zcela bezvýznamno. Dovolávání se zmatku podle čís. 1 řu 344 tr. ř. je proto pochybené.

Čís. 1971.

Padělání certifikátu na maso za účelem přijetí masa k dopravě dráhou.

Pachatele nevyvíňuje předpoklad, že maso bude po skončené dopravě znovu ohledáno dříve, než bude dáno do dalšího prodeje.

Jest zmatkem čís. 11 řu 281 tr. ř., nebyla-li při odsouzení pro ř 399 tr. zák. vyslovena ztráta neohledaného masa nebo peněz za ně stržených.

(Rozh. ze dne 2. května 1925, Zm I 130/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 9. ledna 1925, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným toliko přestupkem podle řu 320 f) tr. zák. a nebyla vyslovena podle řu 399 tr. zák. ztráta masa neohledaného, pokud se týče peněz za ně stržených, zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž obžalovaný uznán byl vinným přestupkem proti veřejným zařízením a opatřením ve smyslu řu 320 f) tr. zák., a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl. Rozsudkový výrok, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti života podle řu 399 tr. zák. ponechal sice nedotčeným, vyslovil však podle téhož ustanovení ztrátu neohledaného masa, pokud se týče peněz za ně stržených.

D ů v o d y:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným nikoli zločinem podvodu ve smyslu řřů 197, 199 d) tr. zák., pro který ho stihala veřejná obžaloba, nýbrž pouze přestupkem proti veřejným zařízením a opatřením podle řu 320 f) tr. zák., jehož se dopustil tím, že dne 28. července 1924 v B. padělal certifikát na maso, tedy veřejnou listinu a se jím téhož dne u železničního dopravního úřadu v Ž. proukázal bez zlého úmyslu, který jest uveden v řu 197 tr. zák., a který spatřuje obžalovací spis v úmyslu obžalovaného, by listivým předstíráním a jednáním uvedl řečený úřad v omyl, jímž měl stát utrpěti škodu na svém právu, vykonávati zdravotní policii. Dle rozhodovacích důvodů napadeného